

nařízení. V této věci jde o to, zdali navrhovatel Josef Sch., hospodařící se svou manželkou a spoluvlastníci usedlosti Marií Sch. na vlastních zemědělských pozemcích, vyživuje se převážně z výtěžků tohoto hospodaření (§ 1 (1) čís. 2 cit. vlád. nař.) či ze svých pensijních příjmů. Podle zprávy obecního úřadu činí pense navrhovatelova 642 Kč 85 h měsíčně. Ročně činí tedy jeho pense 7.714 Kč 20 h. Podle zprávy obecního úřadu činil by normální výtěžek hospodářství navrhovatelova 15 q žita, 5 q ječmene, 10 q ovsa a 25 q brambor. I když by se k tomu připočítaly další výtěžky z hospodářství toho, nedosahoval by ani pak součet 5.595 Kč výše pense navrhovatelovy. Josef Sch. se tedy nevyživuje převážně z výtěžků svého hospodářství, nýbrž převážným zdrojem jeho výživy jsou jeho pensijní požitky. Podle toho neživí se však ani jeho manželka Marie Sch. převážně z výtěžků svého hospodářství, nýbrž z pensijního příjmu svého manžela společně s ním. V řízení ani neuplatňovala, že by nepožívala těchto pensijních příjmů svého manžela, jenž jest povinen opatřit jí výživu podle § 91 o. z. ze svých příjmů.

Čís. 15423.

Podle platebního rozkazu, v němž jest uvedeno, že předepsaný převodní poplatek je zákonem sečkatelný do schválení poplatné smlouvy Státním pozemkovým úřadem, nelze povolití exekuci záznamem práva zástavního.

(Rozh. ze dne 23. září 1936, R I 778/36.)

Srov. čís. 14201.

Finanční prokuratura navrhla, aby na základě předloženého platebního rozkazu okresního finančního ředitelství pro pohledávku Československého státu 4.548 Kč 95 h, byl podle článku III. uvoz. zák. k ex. ř., dvorských dekretů ze dne 18. září 1786 čís. 577, lit. c) a 24. října 1806 čís. 789 Sb. z. s. a podle § 38 knih. zák. povolen záznam zástavního práva na nemovitosti zapsané v deskách zemských patřící Jaroslavu a Anně J-ovým. Uvedený platební rozkaz zní na poplatek ze směny pozemků ze směnné smlouvy ze dne 27. května 1927 podle zákona o poplatcích z právních jednání, listin, spisů a úředních výkonů čís. 50/50 ř. z., je v něm uvedeno, že poplatek je zákonem sečkatelný do schválení smlouvy Státním pozemkovým úřadem a že platební rozkaz byl doručen stranám 23. března 1929. **P r v ý s o u d** návrh zamítl, poněvadž platební rozkaz není opatřen doložkou vykonatelnosti. **R e k u r s n í s o u d** návrhu vyhověl s odůvodněním, že nejde o žádost exekucní, nýbrž o žádost čistě knihovní podle § 38, lit. c) knih. zák., kterýžto předpis nebyl zrušen článkem II. uvozovacích ustanovení k zákonu o přímých daních.

N e j v ý š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Názor rekursního soudu je mylný. Článkem II. čís. 2 uváděcích ustanovení k zákonu čís. 76/27 Sb. z. a n. byly zrušeny oba shora uvedené dvorské dekrety i § 38, lit. c) knih. zák., pokud jde o zajištění přímých

daní a těch dávek a poplatků, u nichž jest postupovati podle zákona čís. 76/27 Sb. z. a n., jak bylo vyloženo v rozhodnutí čís. 14616, na něž se odkazuje. Zákonem čís. 65/33 Sb. z. a n. nabyvším účinností dnem 1. května 1933 bylo stanoveno v § 5, že i poplatky se zajišťují způsobem stanoveným pro zajišťování přímých daní, a v § 10, že se dnem, kdy zákon nabyl účinnosti, ruší ustanovení jemu odporující (rozh. 14201 Sb. n. s.). Z toho tedy plyne, že i při zajištění poplatku ze smluv, o jaký tu jde, jest postupovati podle předpisů stanovených v §§ 284 až 290 zák. čís. 76/27 Sb. z. a n. Podle § 284 cit. zák. může vyměřovací úřad, je-li vybrání daně dosud nepředepsané nebo nesplatné ohroženo, uložit poplatníkovi písemným, ihned proveditelným příkazem, aby ji až do jejího zaplacení zajistil, a provede se tento zajišťovací příkaz exekucí berní nebo soudní (§ 285 cit. zák.). Pro zajišťovací exekuci soudní co do těchto daní platí ustanovení §§ 374 až 377 a § 402 ex. ř. Podle toho lze exekuci zajišťovací povolit jen na základě zajišťovacího příkazu vydaného ve smyslu § 284 zák. čís. 76/27 a tvořícího exekuční titul podle § 1 ex. ř. V projednávaném případě nebylo vůbec ani tvrzeno, že byl vydán proti povinné straně takový zajišťovací příkaz, a nelze proto soudní zajišťovací exekuci záznamem práva zástavního povolit. I posuzuje-li se návrh jako návrh knihovní, nelze mu vyhověti, ježto dvorské dekrety čís. 577, lit. c/1786 a čís. 789/1806 Sb. z. s. i § 38, lit. c) knih. zákona, o něž se návrh ten opírá, byly v příčině zajištění poplatků ze smluv zrušeny.

Čís. 15424.

K výkladu vlád. nař. čís. 250/35 Sb. z. a n.

Předpoklad pro poskytnutí úlev v placení pohledávky, k jejímuž zajištění byla vydána směnka.

(Rozh. ze dne 23. září 1926, R I 827/36.)

V námitkách proti směnečnému platebnímu příkazu uvedl žalovaný, že jest zemědělcem a že proto směnečná pohledávka není vzhledem k vlád. nař. čís. 250/35 Sb. z. a n. splatná, takže žaloba měla být podle § 406 c. ř. s. pro tentokrát zamítnuta. **P r v ý s o u d** ponechal směnečný platební příkaz v platnosti. **O d v o l a c í s o u d** vyhradiv svému usnesení právní moc uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y :

Předmětem sporu jest pohledávka, k jejímuž zajištění byla vydána směnka dne 16. listopadu 1933. Podle ustanovení § 17 lit. f) vlád. nař. čís. 250/35 Sb. z. a n. nepřísluší dlužníku zemědělci úlevy podle předcházejících ustanovení tohoto vlád. nařízení, jde-li o pohledávky, které proti dlužníku vznikly po 9. květnu 1933, a jde-li o zemědělce v okre